

قطعه‌نامه در مورد اعضای مستعفی

نظر به اینکه چندی پیش از برگزاری کنگره چند تن از اعضای سازمان استعفا داده و علی‌الظاهر دلیل اصلی استعفای خود را عدم انجام فوری مبارزه‌ی ایدئولوژیک علنی قلمداد کرده بودند.

نظر به اینکه مرکزیت سازمان از پذیرش استعفای این افراد تا برگزاری کنگره خودداری کرده بود و از آنان خواسته بود با توجه به نظر اعضای تشکیلات مسائل خود را در کنگره طرح کنند و به انجام وظائف محوله سازمانی خود ادامه دهند، لکن آنان از این تصمیم سرباز زده بودند.

لذا نشست کنگره به منظور بررسی این مسئله و آگاهی کامل از مسائل مورد اختلاف، نامه ای را به تصویب رساند و از آنان دوباره خواست که در کنگره شرکت کنند و مسائل خود را در کنگره مطرح نمایند. در نامه همچنین قید شده بود که مضمون نشست با حضور آنان تعیین خواهد شد.

متعاقب این نامه آنان استعفای خود را پس گرفته و در نشست حاضر شدند.

پس از حضور اعضای مستعفی در کنگره و بحث و گفتگو پیرامون مسائل مورد اختلاف، مضمون نشست را به این نحو آنها پیشنهاد می‌کردند:

الف- این نشست تنها به مثابه یک پلنوم وسیع قلمداد شده و تنها بر سر برنامه سیاسی سه ماه سازمان تصمیم گیری نماید.

ب- اساسنامه سازمان به نحوی تنظیم شود که معیار عضوگیری همان معیارهای گذشته باشد.

ج - بر سر مسائل انقلاب جهانی، عصر، و انترناسیونالیسم پرولتری موضع‌گیری و تصمیم‌گیری نشود.

د- زمان نشست بعدی به مثابه کنگره تعیین تکلیف از هم اکنون مشخص شود و با این تذکر که این مدت نباید طولانی بوده و حدود سه ماه باشد، آنان طرح خود را به عنوان طرح سازش ارائه دادند.

کمیته مرکزی موقت سازمان نیز طرحی برای دستور جلسه ارائه داده بود که بغیر از مدت سه ماه و اساسنامه با طرح اعضای مستعفی منطبق بود. طرح کمیته مرکزی موقت سازمان با توجه به اینکه ماهیت نظرات و ادعاهای این افراد پیرامون مسائل مورد اختلاف و از جمله مبارزه ایدئولوژیک علنی مشخص شده بود توسط شرکت کنندگان تصویب و علیرغم خواست شرکت کنندگان مبنی بر ادامه حضور آنان در کنگره با این وجود آنان کنگره را ترک کردند.

از این رو کنگره تصمیم خود را در مورد این افراد به شرح زیر اعلام می‌دارد:

۱- اعضای مستعفی که دارای تمایلات رفرمیستی بوده و پس از انشعاب مدام تلاش می‌کردند مواضع رفرمیستی خود را درون سازمان رسوخ دهند و در این اواخر با پیچش‌های تند موجود بکلی از مواضع ایدئولوژیک - سیاسی سازمان عدول کرده بودند، در کنگره نیز نشان دادند که به هیچ روی حاضر نیستند که درگیر یک مبارزه ایدئولوژیک اصولی شوند، پیش از آنکه در یک مباحثه همه جانبه درگیر شوند کوشیدند مبارزه ایدئولوژیک - اصولی را با ابزار استعفا و کناره‌گیری از مبارزه به تخریب بکشانند.

۲- عمل آنان از لحاظ اصولی نا موجه و فاقد پرنسپ‌های مبارزاتی بوده و ناشی از رویکرد انفعالی، خستگی مآیوسانه از مبارزه بوده است.

۳- این اقدام یک نوع تشکیلات شکنی و پشت پا زدن به تعهد مبارزاتی محسوب می‌گردد. و نتیجه‌ی آن عبارت است از رسوخ بی‌پرنسیپی در مبارزه درونی و عدم اعتقاد به کار انقلابی.

۴- بنابه دلائل ذکر شده کنگره این افراد را به عنوان عناصر فرصت طلب و سازمان شکن از صفوف سازمان طرد می‌نماید.